

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 lutego 2011 r.;
- oddalenie wniesionego przez spółkę Cabinet Continental powództwa o unieważnienie prawa do zarejestrowanego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM lub wnoszącego o unieważnienie prawa do znaku całością kosztów postępowania poniesionych przez skarżącą w związku z niniejszą skargą;
- obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do znaku kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem przed Wydziałem Unieważnień i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „BIODERMA” dla towarów i usług należących do klas 3, 5 i 44 — wspólnotowy znak towarowy nr 3 136 892.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Laboratoire Bioderma.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Cabinet Continental.

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wniosek o unieważnienie prawa do znaku został wniesiony na podstawie art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b), lit. c) i lit. d) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 3 136 892

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i lit. c) oraz art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, ze względu na to, że zaskarżona decyzja jest błędna w odniesieniu, między innymi, do znaczenia rozpatrywanego znaku towarowego w języku greckim i postrzegania rzeczzonego znaku towarowego przez greckich odbiorców.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2011 r. — Universal Display przeciwko OHIM (UniversalPHOLED)

(Sprawa T-435/11)

(2011/C 298/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Universal Display Corp. (New Jersey, USA) (przedstawiciele: A. Poulter i C. Lehr, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 maja 2011 r. w sprawie R 215/2011-2; oraz
- uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego i zezwolenie na jego publikację.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „UniversalPHOLED” dla towarów z klasy 1 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr W01015224

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ze względu na to, że Izba Odwoławcza dokonała błędnej analizy zdolności rejestracyjnej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „UniversalPHOLED”.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2011 r. — Golden Balls przeciwko OHIM — Intra-Press (GOLDEN BALLS)

(Sprawa T-437/11)

(2011/C 298/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Golden Balls Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Edenborough, QC, i S. Smith, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Intra-Press (Boulogne-Billancourt, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie R 1310/2010-1, w zakresie w jakim Izba ta uwzględniła odwołanie w odniesieniu do towarów z klasy 16; oraz
- obciążenie pozwanego lub alternatywnie Intra-Press kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z tym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GOLDEN BALLS” dla towarów z klas 9, 21 i 24 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6324164

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Intra-Press

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „BALLON D'OR” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 4226148 dla, między innymi, towarów i usług z klas 9, 14, 16, 25 i 41.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów oraz częściowe uwzględnienie sprzeciwu i odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ze względu na to, że Izba Odwoławcza niesłusznie założyła, że można postrzec kolizję między zgłoszonym wspólnotowym znakiem towarowym a wcześniejszym znakiem towarowym.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2011 r. — Gold East Paper (Jiangsu) i Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) przeciwko Radzie

(Sprawa T-443/11)

(2011/C 298/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd (Jiangsu, Chiny) i Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd (Jiangsu, Chiny) (przedstawiciele: V. Akritidis, Y. Melin i F. Crespo, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 451/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 128, s. 1);

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnego wymogu proceduralnego wynikającego z art. 2 ust. 7 lit. c) podstawowego rozporządzenia antidumpingowego⁽¹⁾ w ten sposób, że Komisja oddaliła wniosek skarżących spółek o przyznanie im statusu przedsiębiorstw działających w warunkach gospodarki rynkowej ze względu na skutki oddalenia wniosku dla określenia marży dumpingowej tychże skarżących.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia drugiego wymogu proceduralnego wynikającego z art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi podstawowego rozporządzenia antidumpingowego oraz naruszenia podstawowych zasad prawa do obrony oraz prawa do uczciwego procesu w ten sposób, że Komisja nie przekazała pewnych istotnych danych do Komitetu Doradczego ds. Antydumpingu.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 2 ust. 7 lit. c) podstawowego rozporządzenia antidumpingowego w postaci popełnienia oczywistych błędów w ocenie stanu faktycznego sprawy oraz niedostatecznego uzasadnienia w ten sposób, że oddalony został wniosek skarżących spółek o przyznanie im statusu przedsiębiorstw działających w warunkach gospodarki rynkowej.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, jak również art. 18 ust. 1, 3 i 6 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego w ten sposób, że dochodzenie było prowadzone w sposób nieuczciwy i stronniczy, a ponadto nałożony został nadmierny ciężar dowodu.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 3 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego oraz braku dostatecznego uzasadnienia w ten sposób, że właściwe instytucje europejskie przeprowadziły swe dochodzenie w taki sposób, że było bardziej prawdopodobne w świetle procedury gromadzenia danych lub procedury oceny danych, że instytucje te dojdą do wniosku, że przemysł Unii poniósł szkodę.

6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 3 ust. 1 i art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego w ten sposób, że zaskarżone rozporządzenie oparte zostało na docelowej marży zysku, jakiej przemysł Unii nigdy w przeszłości nie osiągnął.

7) Zarzut siódmy, wedle którego decyzja o wyłączeniu pras zwojowych z kategorii produktów objętych postępowaniem i produktów podobnych oparta była na oczywistych błędach w ocenie stanu faktycznego sprawy, w wyniku czego doszło do naruszenia art. 3 (szkoda), art. 4 ust. 1 (przemysł Unii) oraz art. 5 ust. 4 (legitymacja czynna) podstawowego rozporządzenia antidumpingowego.

8) Zarzut ósmy oparty na naruszeniu art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego w ten sposób, że w zaskarżonym rozporządzeniu nie zbadano, czy nałożone cło nie wykracza poza zakres tego, co niezbędne, by zrównoważyć szkodę spowodowaną przez przywóz dumpingowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).